

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 72.

Vydána dne 8. září 1921.

Obsah: (315.—321.) 315. Nařízení o doplnění celního sazebníku a vysvětlivek k němu. — **316.** Zákon o dani ze zapalovadel. — **317.** Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 316 Sb. z. a n., o dani ze zapalovadel. — **318.** Nařízení, kterým se pověřuje sedrie v Báňské Bystřici pravomocí ve věcech horních obvodu komárenského. — **319.** Vyhláška o právu Evangelické církve bratrské (Ochranské církve bratrské) na užívání dalšího názvu „Jednota bratrská“. — **320.** Zákon, jímž se povoluje úvěr k boji proti nákazám zvířecím, zvláště proti moru skotu. — **321.** Zákon o všeobecné dani z obratu a z pracovních výkonů a o dani přepychové, kterým se mění zákon ze dne 11. prosince 1919, čís. 658 Sb. z. a n., a zákon ze dne 29. ledna 1920, čís. 70 Sb. z. a n., o všeobecné dani z převodu statků a z pracovních výkonů a o dani přepychové.

315.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. srpna 1921

o doplnění celního sazebníku a vysvětlivek k němu.

Na základě §§ 3, 4 a 8 zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, článků V., XVII. a XXIII. zákona ze dne 13. února 1906, čís. 20 ř. z., a článků V., XVII. a XXV. uherského zákonného článku LIII. z roku 1907 nařizuje se:

§ 1.

Celní sazba (příloha nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. května 1919, čís. 379 Sb. z. a n.) pozměňuje a doplňuje se takto:

Dosavadní nadpis „Poznámka“ u saz. čís. 248 budiž změněn na „Poznámky“.

Před textem dosavadní poznámky: „Hedvábné gázy k vyšívání atd.“ budiž vyznačena „1“.

Za touto poznámkou 1. budiž připojeno jako nová poznámka: „2. Hedvábné gázy k děláni vzdušného vyšívání (základ na leptání) na dovolovací list pod dozorem a za podmínek stanovených nařízením. . . . 200— se součinitelem 7 (sedm).“

§ 2.

Vysvětlivky k celnímu sazebníku mění a doplňují se takto:

1. Vysvětlivky k saz. čís. 107 (pivo) nahrazují se tímto zněním:

Vysvětlivky: 1. (1) Sem patří též ale a porter (anglické druhy piva), pivo ze sladového výtažku (rozložená mladinka v řídkém stavu), pivo alkoholu prosté, pak pivo barvivé (pivo z barvivého sladu, to jest výtažek z barvivého sladu více méně koncentrovaný, často částečně zkvašený, jenž se podobá svými zevnějšími vlastnostmi barvivému cukru čís. 20). Jiná barvivá piva, to jest piva z barvivého cukru s přísadou chmele nebo bez něho atd. viz § 18 pr. př., příloha C (§ 19 uh. pr. nař., příl. C).

(2) Lodní mumme (podle Christiana Mumme, který ji první vařil) jest sterilizovaný koncentrovaný výtažek sladový bez lihu, čís. 131 nebo 132; pivo vychvalované jako léčivo, čís. 630; zázvorové pivo (Ginger ale) a podobné nápoje, čís. 130.

2. (1) Pivo dovážené z ciziny do celního území podléhá bez rozdílu kvality všeobecné dani nápojové, která činí 40 h za jeden litr a vedle toho zemské (župní) dávce 20 h za jeden litr. Platiti daň a dávku povinen jest dovozce. Od daně a dávky jest osvobozeno množství 1.5 litru, jež cestující s sebou vezé pro osobní spotřebu.

(2) Daň a dávka vybírá se spolu se clem před vypravením piva z úředního celního řízení do volného oběhu. Prohlašuje-li se zásluka písemně, jest udati v prohlášení jméno a bydliště toho, kdo jest povinen k zaplacení daně, jakož i množství piva. Při ústním pro-

hlášení nebo odbavení podle celního nálezu uvedou se tyto údaje v celním nálezu a ve kvitanci.

(3) Dováží-li se pivo v sudech opatřených cejchovní značkou, vyšetří se množství podle této značky, není-li pochybnosti o její správnosti. Při zjišťování piva v sudech po $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 1 a 2 hl lze v oboustranné dohodě počítati sudy s obsahem 24 až 26 litrů za 25 litrů, sudy s obsahem 48 až 52 litry za 50 litrů, sudy s obsahem 97 a 103 litry za 100 litrů a sudy s obsahem 194 až 206 litrů za 200 litrů. V jiných případech zjistí se množství piva podle původní faktury, kterou jest podati současně s prohláškou. Vyžaduje se však, aby faktura souhlasila se stavem zásilky a ostatními průvodními listinami, aby v ní byl udán obsah každé nádoby v litrech a aby nebylo pochybnosti o správnosti faktury. Nelze-li zjistiti množství ani podle cejchovní značky ani podle původní faktury, určí se množství v litrech výpočtem z váhy tak, že se odečte od hrubé váhy vyjádřené v kilogramech u sudů, jež neváží více než 80 kg, 38%, a u sudů, jež váží více než 80 kg, 33% hrubé váhy. Zbytek udává množství piva v litrech. Dováží-li se pivo v lahvích, zjistí se počet lahví stejné velikosti a obsah jedné láhve téže velikosti a vypočte se celkové množství násobením těchto činitelů. Od otevření plné láhve může se upustiti, jestliže strana dodá prázdnou láhev téže velikosti, aby její obsah mohl býti zjištěn.

(4) Z cizozemského piva dováženého do míst prohlášených za uzavřená vybírá se ze zásilek poukázaných k odbavení celnímu úřadu uvnitř obvodu potravní daně na čáře kromě cla, všeobecné daně nápojové a zemské (župní) dávky ještě státní daň na čáře ve výměře 3 K za jeden hektolitr s příslušnou obecní dávkou. (Viz zákony ze dne 25. září 1919, čís. 533 Sb. z. a n., ze dne 22. prosince 1920, čís. 676 a 677 Sb. z. a n., a ze dne 14. dubna 1920, čís. 264 Sb. z. a n., jakož i prováděcí nařízení ze dne 16. prosince 1919, čís. 666 Sb. z. a n., ze dne 31. prosince 1920, čís. 678 a 679 Sb. z. a n., a ze dne 26. dubna 1920, čís. 265 Sb. z. a n.)

2. Druhá vysvětlivka k saz. čís. 108, doplňuje se novým odstavcem tohoto znění:

„Jak se vína a ovocné šťávy zdaňují, viz vysvětlivky k saz. čís. 109.“

3. Vysvětlivky k saz. čís. 109 (víno) doplňují se touto vysvětlivkou:

„6. (1) Víno, mošt a šťávy z hroznů nebo jiného ovoce podléhají vše-

obecné dani nápojové. Všeobecná daň nápojová činí z jednoho litru vína, moštu a jiných šťáv z hroznů 80 h, z jiného ovoce 40 h. Od daně jest osvobozeno množství do 1.5 litru, jež cestující s sebou veze pro osobní spotřebu.

(2) Medovina, vína slazená nebo kořeněná a jiné nápoje hroznovému vínu podobné (vína sladová, maltonová a pod.), jakož i polovina (vína z matolin, zředěné víno, víno z vinných kvasnic, směsi vína s polovínem, s medovinou nebo s nápoji vínu podobnými atd.) zdaňují se jako víno hroznové. Jako vína ovocná zdaňují se nápoje vyrobené lihovým kvasením jiných ovocných šťáv než hroznových s přísadou vody, cukru, lihu atd. nebo bez ní, na př. vína bobulová (borůvkové, rybízové a pod.). Dani podléhají i vína léčebná (medicinální). Šťavami ovocnými rozumějí se nezahuštěné i zahuštěné šťávy z hroznů nebo z jiného ovoce beze zřetele, jsou-li již k požívání připravené (ovocné syroby) nebo surové (succus). Sem patří též lihu prosté ovocné šťávy (pasteurizované, sterilizované a pod.). Okolnost, zdali lze nápojů užívati bez další přípravy či teprve zředěných nebo jinak připravovaných a zda se nápojů užívá k pití nebo jinému účelu (na př. k výrobě zboží pevného nebo k výrobě nápojů jiného druhu neb k výrobě tekutin, jichž nelze užívati přímo jako nápojů), jest pro povinnost k zaplacení daně bez významu.

(3) Povinnost zaplatiti daň z nápojů dovážených z ciziny do celního území vzniká při osobní dopravě cestujícími dopravením přes hranici, při dopravě veřejnými dopravními podniky nebo jinak, na př. automobilem, povezem atd. u obchodníka nebo výčepníka dopravením nápojů do živnostenského podniku, u jiných osob převzetím nápojů. Při dopravě jiným způsobem než veřejným dopravním podnikem přesvědčí se celní úřad z dokladů provázejících zásilku o místě určení zásilky a jejím příjemci, po případě o totožnosti osoby zásilku provázející. Daň vybírá se současně se clem jednak při osobní dopravě, jednak při jinaké dopravě než veřejným dopravním podnikem v těch případech, když má celní úřad pochybnosti co do místa určení a příjemce dopravované zásilky. V celním nálezu a kvitanci uvéstí jest druh a množství nápojů, případně částku vybrané daně s přírážkami, pak jméno a bydliště toho, kdo jest k zaplacení daně povinen. Každou zásilku dopravovanou jinak než veřejným dopravním podnikem neb osobně jest oznámiti dozorcímu úřadu příslušnému podle místa jejího určení

a současně sděliti, zda byla odbavena bez daně nebo proč byla zdaněna.

(4) Dováží-li se víno, mošt, šťávy atd. v nádobách, jež mají tuzemskou nebo cizozemskou cejchovní značku, vyšetří se množství podle ní, není-li pochybnosti o její správnosti. Obsah jiných nádob zjistí se podle původní faktury, kterou jest podati současně s prohláškou. Vyžaduje se však, aby faktura souhlasila se stavem zásilky a s ostatními průvodními listinami, aby v ní byl udán obsah každé nádoby v litrech a aby nebylo pochybnosti o správnosti faktury. Nelze-li zjistiti množství ani podle cejchovní značky ani z původní faktury, určí se množství buď Matiewiczovým sudoměrem — jde-li o nádoby, jejichž obsah se jím dá zjistiti — nebo přelitím tekutiny nebo konečně též krychlovým výpočtem. Jestliže zásilka pozůstává z více nádob stejné velikosti, zjistí se obsah jedné nádoby téhož typu a celkové množství výpočtem. Strana může dodati za účelem výpočtu obsahu prázdnou nádobu jako vzorek, nesmí však býti pochybnosti o tom, že obsah její souhlasí s obsahem plných nádob. Při ovocných syrobech přicházejících do obchodu podle váhy lze v dohodě se stranou počítati 1 kg nejméně za 0·7 litru.

(5) Víno všeho druhu (hroznové, ovocné i umělé), dovážené v lahvích po obchodnicku upravených (adjustovaných), podléhá vedle všeobecné daně nápojové zvláštní dávce z vína v lahvích ve výměře 1 K z každých i načatých 5 K ceny, jež se zapravuje nalepením berních známek. Láhve se považují za upravené po obchodnicku, mají-li jakékoliv označení nebo mají-li tvar význačný pro víno určitého druhu, původu nebo podniku, nebo jsou-li uzavřeny jinak než obyčejně obecně užívanou zátkou. Láhve menší jednoho litru považují se za upravené po obchodnicku, i když tu není žádné z těchto náležitostí, jsou-li uzavřeny zátkou tak, že jich nelze otevřít pouhou rukou. Za láhve pokládají se mimo láhve obvyklého tvaru též veškeré jiné nádoby, v nichž se víno podává spotřebiteli. Dávka řídí se prodejní cenou, je-li víno určeno k prodeji, a nákupní cenou, je-li víno určeno k vlastní potřebě. Nejde-li ani o cenu prodejní, ani o cenu nákupní anebo jsou-li nižší nežli obvyklá cena obchodní, řídí se dávka cenou obchodní. Od dávky jest osvobozeno víno v lahvích menších než půl litru, nečiní-li cena za jeden litr více než 5 K (cena zjistí se propočtením ceny vína v těchto lahvích za cenu láhve jednolitrové), víno vzorkové (dopravované listovní poštou) a víno lé-

čebné. Za víno léčebné pokládá se však jen ono víno, které bylo ministerstvem vnitra, případně zdravotnictví za léčebné prohlášeno a jest jako takové na lahvích označeno. Dávka z vína v lahvích jest splatna před vypravením z celního řízení a jest ji povinen platiti, kdo víno v lahvích odebírá z ciziny, není-li určeno pro svobodné skladiště.

(6) Ze zásilek vína, moštu a šťav hroznových a ovocných, poukázaných k vycelení celnímu úřadu uvnitř obvodu míst prohlášených za uzavřená, vybírá se potravní daň na čáře ve výměře všeobecné daně nápojové s příslušnou obecní dávkou, a jde-li o dovoz vína v lahvích, kromě toho zvláštní dávka z vína v lahvích. Z vína, moštu a šťav určených pro svobodné skladiště uvnitř obvodu uzavřeného místa nevybírá se ani potravní daň na čáře, ani zvláštní dávka z vína v lahvích. (Zákony ze dne 25. září 1919, čís. 533 Sb. z. a n., ze dne 22. prosince 1920, čís. 677 Sb. z. a n., ze dne 17. října 1919, čís. 572 Sb. z. a n., a ze dne 14. dubna 1920, čís. 264 Sb. z. a n.; prováděcí nařízení ze dne 16. prosince 1919, čís. 666 Sb. z. a n., ze dne 31. prosince 1920, čís. 679 Sb. z. a n., ze dne 16. prosince 1919, čís. 667 Sb. z. a n., a ze dne 26. dubna 1920, čís. 265 Sb. z. a n.)“

4. Vysvětlivky k saz. čís. 110 nahrazují se touto vysvětlivkou:

„Víno šumivé podléhá všeobecné dani nápojové a zvláštní dávce z vína v lahvích, případně potravní dani na čáře podle zásad, uvedených v 6. vysvětlivce k saz. čís. 109. Pokud jde o zdaňování šumivých vín, pokládají se za šumivá vína veškerá vína, a to bez rozdílu, zdali jde o vína z hroznů neb jiného ovoce (včetně bobulí) aneb o nápoje vína taková obsahující, s lihovým obsahem větším 1% podle objemu, ze kterých při otevření láhve uniká za šumění kyselina uhličitá.“

5. Vysvětlivky k saz. čís. 112 nahrazují se těmito vysvětlivkami:

„1. (1) K minerálním vodám patří jak přírodní, tak i umělé, na př. sodové vody, Wiesbadenská voda k léčení dny atd. Okolnost, že se některá minerální voda doporučuje k léčebnému použití, nemá vlivu na vylívání vody podle čís. 112 a není důvodem pro omezení dovozu.“

(2) Ozonová voda čís. 630.

2. (1) Minerální vody včetně vod výslovně léčebných i hořkých, přírodní i umělé, podléhají všeobecné dávce nápojové ve výměře 8 h z jednoho litru. Této dani ve výměře 12 h

z jednoho litru podléhají též limonády. Limonádami nazývají se nápoje připravované buď smísením ovocných syrobů s vodou nebo surové ovocné šťávy s vodou a cukrem. Umělé limonády jsou přípravky z umělých syrobů nebo z cukerních roztoků s přísadou (trestí, organických kyselin, barviva). Šumivé limonády jsou limonády nasycené za tlaku kyselinou uhličitou. V rámci tomto lze pokládati za limonády výrobky pod tímto označením do obchodu uváděné ze šťav ovocných do více než $\frac{2}{3}$ zředěných nebo jich umělé náhražky; šťávy méně zředěné dlužno zařaditi co do zdaňování ke šťávám hroznovým nebo ovocným (viz 6. vysvětlivku k saz. čís. 109).

(2) Platiti daň jest povinen dovozce; od daně jest osvobozeno množství do 1·5 litru, jež cestující s sebou veze pro osobní spotřebu.

(3) Daň vybírá se jak z minerálních (sodových) vod, tak i z limonád spolu se clem před vypravením zásilky z úředního celního řízení do volného obchodu. Prohlašuje-li se zásilka písemně, jest udati v prohlášení jméno a bydliště toho, kdo jest povinen k zaplacení daně, jakož i množství vody. Při ústním prohlášení nebo odbavení podle celního nálezu uvedou se tyto údaje v celním nálezu a v kvitanci. (Zákony ze dne 25. září 1919, čís. 533 Sb. z. a n., a ze dne 22. prosince 1920, čís. 677 Sb. z. a n.; prováděcí nařízení ze dne 16. prosince 1919, čís. 666 Sb. z. a n., a ze dne 31. prosince 1920, čís. 679 Sb. z. a n.)

6. Do 4. vysvětlivky k saz. čís. 130 zařazuje se mezi 4. a 5. odstavec nový odstavec tohoto znění:

„O zdaňování zahuštěných mostů a zahuštěných ovocných šťav viz 6. vysvětlivku k saz. čís. 109.“

7. Do vysvětlivek k saz. čís. 131 zařazuje se mezi předposlední a poslední odstavec nový odstavec tohoto znění:

„O zdaňování ovocných šťav a limonád viz vysvětlivky k saz. čís. 109 a 112.“

8. V prvním odstavci 2. vysvětlivky k saz. čís. 301 škrtá se poslední věta:

„elektrody z uhlíku až běžný metr“ a v 2. odstavci téže vysvětlivky slova:

„ve váze pod 5 kg za běžný metr“.

9. Ve vysvětlivce k saz. čís. 453 škrtá se 6. odstavec:

„Duté nebozezy (skalní nebozezy z dutých ocelových tyčí), čís. 460“,

a v první vysvětlivce saz. čís. 460 dodatek na konci 4. odstavce:

„rovněž duté nebozezy (skalní nebozezy z dutých ocelových tyčí)“.

10. V prvním odstavci 1. vysvětlivky k saz. čís. 546 škrtají se ve 3. a 4. řádce slova: „ve váze pod 5 kg za běžný metr“.

11. Ustanovení III. oddílu (pivo) druhé části vysvětlivek, pojednávající o vývozním projednávání předmětů, jichž vývoz jest prokázati, nahrazuje se tímto zněním:

„Z piva do ciziny vyváženého nevybírání se všeobecná daň nápojová, když výrobce piva, povinný k zaplacení daně, podá dozorcímu úřadu před tím, než se stane daň splatnou, trojmo písemné ohlášení vývozní s označením celního úřadu, při němž má zásilka vystoupiti; dozorcí úřad potvrdí všechny tři přihlášky, jednu vrátí podnikateli, druhou si ponechá a třetí zašle výstupnímu celnímu úřadu k potvrzení. Celní úřad potvrdí ohlášení dle skutečného výstupu a vrátí je neprodleně dozorcímu úřadu. Pakliže ohlášená zásilka (nebylo-li ohlášení odvoláno) nevystoupí do celní ciziny v době jednoho měsíce od ohlášeného vypravení zásilky, předepíše finanční úřad I. stolice podnikateli daň nezávisle od případného zavedení důchodkového trestního řízení. (Viz prováděcí nařízení ze dne 31. prosince 1920, čís. 678 Sb. z. a n.)“

§ 3.

Ustanovení § 1 tohoto nařízení nabývají účinnosti osmý den po vyhlášení, ustanovení § 2 dnem vyhlášení. Provést toto nařízení ukládá se ministru financí v dohodě s ministrem obchodu, ministrem zemědělství a ministrem pověřeným správou úřadu pro zahraniční obchod.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Šusta v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Procházka v. r.	Dr. Beneš v. r.
Dr. Fatka v. r.	Husák v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,
též za ministra Hanačíka.